

מסורת הש"ס

[א] (שבת קמ"ג, ב) וצ"ל הלא דקריש... [ב] ריש גלי... [ג] ריש גלי... [ד] (ע"י חו"ט) לעיל קרי: ד"ר ד"ר קוקטל... [ה] (ע"י חו"ט) נדה... [ו] ריש גלי... [ז] ריש גלי... [ח] (ע"י חו"ט) מ: על... [ט] (ע"י חו"ט) מ: על... [י] (ע"י חו"ט) מ: על... [יא] (ע"י חו"ט) מ: על... [יב] (ע"י חו"ט) מ: על... [יג] (ע"י חו"ט) מ: על... [יד] (ע"י חו"ט) מ: על... [טו] (ע"י חו"ט) מ: על... [טז] (ע"י חו"ט) מ: על... [יז] (ע"י חו"ט) מ: על... [יח] (ע"י חו"ט) מ: על... [יט] (ע"י חו"ט) מ: על... [כ] (ע"י חו"ט) מ: על... [כא] (ע"י חו"ט) מ: על... [כב] (ע"י חו"ט) מ: על... [כג] (ע"י חו"ט) מ: על... [כד] (ע"י חו"ט) מ: על... [כה] (ע"י חו"ט) מ: על... [כו] (ע"י חו"ט) מ: על... [כז] (ע"י חו"ט) מ: על... [כח] (ע"י חו"ט) מ: על... [כט] (ע"י חו"ט) מ: על... [ל] (ע"י חו"ט) מ: על...

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קב.

עין משפט
ג' מצוה

כב א מ"י פ"ב מה' שבת עשור הל' א סמך לז"ל סט ע"פ ח"ח ס"י מ"ד ספ"ק ב: כד ב מ"י פ"א מה' סמך הל' א וספ"ד מהלכת מלכות אסוריה הלכת טו סמך לחז"ל ע: כ"ה ג מ"י פ"ו מה' סמך ומלה ו' ע"ש: א"ס ס"י ספ"ק ספ"ק ד: כ"ד ד מ"י פ"ה מה' שפ"ר אבות תומכות הלכה י:

הוא עצמו יטמא שוממת אויבין. הוה מלי למימר יטמא תוממת נבלות א"י טומאת נבלות לא מטמא דליכא מילי עובד דמטמא טומאת אוכלין ולא מטמא טומאת נבלות כדמתן (לעיל דף ק"ז): השומט נהמה לעובד כוכבים ומפרכתה כו':

הקפאה הדרם ואבילי. הקפסו נחמה

מיירי כלפרשינן בקוקמן רכזה (נמנות דף כ"א). אכל נחלוך לא דדס שצטלו אינו עובר עליו: לרבות השותה. וא"ת ולמה לי קרא הא שמה הויה

ככלל אכליה וכו' כדדרשינן פ"ג דשנועות (דף כ"ג). מנדכתי ואלת לא פני וגו'

מעשר דגנך מירושך וקרי מירושך אכילה ו"ל דהתם נמילי דשמה כגון יין ושמן והכא נמילי דגך אכליה

דדמתי להו ו' וסמי להו: לר"ם עוני אמר רחמנא. הוה מלי למימר עוני

אכליה כמידי ניה: אלא אם חמין הוא עניש ברת הא אבילה כתיב ביה.

אע"ג דהוה אסור בהנאה הנאה חמין לית ביה כרת אלא לאו: חמין ע"א

אתי מיניה שכן א"א היתה לו שעת הבושר. וא"ת חלב נמי הוה לו שעת

הבושר כשהיה נעמי אמו דאפילו רבי יוחנן דלמר (לעיל דף ע"ה). חלב חלב

מזן ט' מי דמדשים גרמי כגון ח' מורה ויש לומר דחמין כמו שהוא עמה היתה

לו שעת הכשר ושוב לא נשמה אכל חלב אחר שילא לאורי העולם לא

היתה לו שעת הכשר להימר: חלב א"א אתי מיניה ש"א הותר

כפ"ס. הקשה הר"ר שמואל מוורוד"ן ל"י יוסי דלא חייס להא פירכא

כפסחים (דף כ"ג): ומשיב חלב לא הותר מכללו דקאמר רבני יוסי הגלילי אן

צבהמה קאמרין צבהמה מיהא לא אשמי ל' וליכא למיפק נמי מה לחמין

שכן אסור בהנאה דהא ל"י יוסי הגלילי מתן מותר בהנאה כדלמר התם ו"ל

דלרבי יוסי (הגלילי) ודאי חלם נשך לדרשה אחריתי: מה להך שכן א"א

היתה להם שעת הבושר. דנבלה כמו שהיא עמה מתה לא היה לה שעת

הכושך א"ג מחייס היה צה ל"סור אכר מן המי ואפילו למ"ד ט' (ל"א) ל"אכיריס

עומדת היה צה ל"סור שאינה נזומה): ט"שכ"ג שופטין במשורה. מימה דכלל

מקום מזכיר כעדשה וכאן נקט משנה וכן בפרק השומט והמעלה

(נכסין דף ק"ו): דפרין לאו נחלצ לה לי ט' ימי משרטים טמאין מה לשרטים

טמאין שכן מטמא כל שהוא ומיהו נבלו הכי התם נראה דלא גרסינן ליה דלא

אצטרין להזכיר משנה גבי חלב דהא חלב לא מטמא כלל וסופרים שצו

משום דנמר הכי קאמר ולי משרטים טהורים מה לשרטים טהורים שכן

איסורן צמשהו פירוש משום ציה וכמני כמו כן גבי טמאים:

והא דתנן בטמאים כו'. דמילי גרסינן דלינה משנה: ליכמוד

אמתניתין העור והרוטב והקיפה וכו' מצטרפין לטמא טומאת אוכלין אמר ריש לקיש לא

שנו אלא עצם דהוי שומר אבל נימא לא הויה שומר ר"ל ר"ל יוחנן וכו' איכא שומר

על גבי שומר לחלוף מחלחל מתקף לה רב אחא אלא מעתה תפילין היכי כתיבין

הוא אלא מעתה תפילין היכי כתיבין הוא דאמרי במערבא כל נקב שהדיו עובר עליו

אינו נקב איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש עור שיש עליו כויה בשר הנוגע בציב היוצא

ממנו ובשערה שכנגדו טמא מאי לאו משום שומר לא משום יד נימא אחת למאי הויה

כדאמר רבי אילעא במלאי שבין המלאין ה"ג בנימא שבין הנימין והיכא איתמר דרבי

אילעא אהא דתנן המלאי שבשבלין מטמאין וכיטמאין ואין מצטרפין מלאי למאי הויה אמר

רבי אילעא במלאי שבין המלאין: והרוטב: מאי רוטב אמר רבא שובמא א"ל אביי הויה

עצמו יטמא טומאת אוכלין אלא א"ל חלב דקריש ריש איריא קריש כי לא קריש נמי

דאמר רבי לקיש איצור השלל גבי ירק מצטרף לככותבת ביום הכפורים העם משום יתובי

דעתא הוה בכל דהו מיתבא דעתיה הכא משום איצטרופי הוה אי קריש מצטרף אי לא

קריש לא מצטרף: והקיפה: מאי קיפה אמר ר' רבה פירמא א"ל אביי הויה עצמו יטמא

טומאת אוכלין אלא אמר רב פפא תכלין ט"תנן התם הקפה את הדרם ואכלו או

שהמחה את החלב וגמעו חייב בשלמא הקפה את הדרם ואכלו כוין דאקפיה אחשבו

אחשביה אלא המחח הוה החלב וגמעו אכילה כתיבא ביה והא לאו אכילה היא

אמר ר"ל אמר קרא ינפש לרבות את השותה תניא נמי גבי חמין כה"ג המוחה וגמעו י"אם חמין הוא ענוש כרת י"אם מצה

היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח בשלמא אם מצה היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח י"לחם עוני אמר רחמנא והאי לו לאו לחם עוני הוה אלא

אם חמין הוא ענוש כרת אכילה כתיבא ביה אמר ריש לקיש אמר קרא ינפש לרבות את השותה ותניא נמי גבי נבלת עוף טהור כה"ג המוחה באור טמא

בה ידי חובתו בפסח י"לחם עוני אמר רחמנא והאי לו לאו לחם עוני הוה אלא אם חמין הוא ענוש כרת אכילה כתיבא ביה אמר ריש לקיש אמר קרא ינפש

לרבות את השותה ותניא נמי גבי נבלת עוף טהור כה"ג המוחה באור טמא בה ידי חובתו בפסח י"לחם עוני אמר רחמנא והאי לו לאו לחם עוני הוה אלא

אם חמין הוא ענוש כרת אכילה כתיבא ביה אמר ריש לקיש אמר קרא ינפש לרבות את השותה ותניא נמי גבי נבלת עוף טהור כה"ג המוחה באור טמא

בה ידי חובתו בפסח י"לחם עוני אמר רחמנא והאי לו לאו לחם עוני הוה אלא אם חמין הוא ענוש כרת ואי כתב רחמנא בנבלה הנך

לא אתיא מינה שכן מטמאה חרא מחרא לא אתיא תיתי חרא מתרתי הי תיתי לא לכתוב רחמנא בנבלה ותיתי מההך מה להך שכן ענוש כרת לא לכתוב

רחמנא בחמין ותיתי מההך מה להך שכן לא היתה להן שעת הכושך לא לכתוב רחמנא בחלב ותיתי מההך מה להך שכן לא הותר מכללן האמר

בחלב שהותר מכללו ומאי ניהו אילימא חלב בהמה לגבוה נבלה נמי אשתראי מליקית עוף לגבוה ואלא חלב חיה להדיוט נבלה נמי אשתראי מליקית דחמאת

העוף לכהנים לעולם חלב חיה להדיוט ודקא קשיא לך כהנים כהנים משלחן גבוה קא וכו והא דתניא הטמאים לאסור צירן ורוטבין וקיפה שלהן למה לי ליגמר מהני צריכי דאי לא כתב

רחמנא הוה אמינא דיו לכא מן הרין להיות כגרון מה התם עד דאיכא כויה וליכתוב

תורה אור השלם

- 1. כי כל אכל חלב סו... 2. לא האכל עליו חמין... 3. שבעת ימים מצות... 4. וכל נפש אשר תאכל... 5. וכל נפש אשר תאכל... 6. וכל נפש אשר תאכל... 7. וכל נפש אשר תאכל... 8. וכל נפש אשר תאכל... 9. וכל נפש אשר תאכל... 10. וכל נפש אשר תאכל...

לעני רש"י

גלריא. ליה. פונדריא. שמיס. טקע. פונדריא. להמיס.

שיטה מקובצת

[א] אלא חלא דקריש טאי איירא: [ב] אמר רבא פירמא: [ג] לחם עוני אמר רחמנא והאי כוין דפרתיה לאו לחם הוא אלא אם חמין: [ד] ל"א ציר ממש שהיו מטבילין: [ה] קיפה פירמא דק של בשר: [ו] הקפה הקרישו ע"י האור: [ז] וכל הנפש אשר תאכל נבלה וגו': [ח] אן כבהמה קאמרין כבהמה מיהא לא אשמי כמיא איצטרין קרא בחלב וליכא למיפק נמי מה לחמין כו' דהא ל"י יוסי הגלילי מותר בהנאה ושפא האי נפש אהא לדרשא אחריתי: